

1552

Ús del pronom *hi* (II): (ja) *no hi seré* (ALDC, IX, 2185. Quan vindràs, ja *no hi seré*)

Respecte a aquest mapa representem i comentem: 1) la presència o absència del pronom *hi*; 2) l'ús del verb *ser* o *estar*.

El pronom *hi*, resultat d'una fusió del llat. *ĭbī* 'aquí; allí' i *hīc* 'ací', és característic del cat., enfront del cast., que no l'usa; denota el 'lloc on és o s'esdevé alguna cosa' i era d'ús general en cat., desaparegut avui del val. i alguns parlars fronterers amb Aragó, que també han substituït el verb de l'enunciat per *estaré*, futur de *estar* (< STARE 'estar dret, aguantar-se ferm'), la qual cosa delata la interferència amb el cast. Com a prova de l'ús en val. d'aquest pronom, veg. la documentació del TLV.

Com a variacions de la forma verbal, apareixen *siré*, d'una àrea important del nord-occ. i parlars mall. i eiv., amb canvi de *e > i* per atracció de la desinència de verbs de la tercera

conjugació (*patiré*), amb palatalització de la sibilant ([ʃ] *iré* 95) o inici de palatalització ([s] *iré* 129); l'alg. *sigaré* 85, per atracció del present de subjuntiu (*sigui, siguis*, etc.). I com a var. de *estar* trobem *estiré* 124, per assimilació a la desinència de futur dels verbs de la tercera conjugació. Un cas a part és el del ross. amb una construcció, *hi seré pas*, que ha suprimit la primera marca, *no*, característica de les construccions negatives d'aquest dialecte.

Algunes respostes no s'adeqüen a l'estructura de l'enunciat i figuren com a "altres respostes": *seré fora* 25, 28, 42, 45, 47, 58, *siré fora* 103, *no en trobaràs* 73, *ja hauré marxat* 90, *me n'ha (a)nat* 159.

La normativa ha consagrat l'ús tradicional del pronom *hi* (GIEC, 2016: 669; GEIEC, 2018: § 13.8).

